

FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE (AISBL)

SECRETARIAT GENERAL: 13, Place Albert 1er B – 6530 Thuin (Belgique)

23.01.2015 /EN
Wzorzec FCI N° 172

PUDEL (Caniche)

TŁUMACZENIE:....., aktualizacja: Renata Berlińska.
Język oryginału: angielski

POCHODZENIE: Francja.

DATA PUBLIKACJI OBOWIAZUJĄCEGO WZORCA: 03.11.2014

UŻYTKOWOŚĆ: Pies do towarzystwa.

KLASYFIKACJA F.C.I. : Grupa 9 Psy ozdobne i do towarzystwa.

Sekcja 2 Pudle.

Nie podlegają próbom pracy.

ZARYS HISTORII RASY: Etymologicznie, francuskie słowo “caniche” pochodzi od “cane”, francuskiego określenia samicy kaczki. W innych krajach nazwa rasy jest powiązana z brodzeniem, pluskaniem w wodzie. Oryginalnie pies ten był używany do polowania na dzikie ptactwo wodne. Rasa pochodzi od barbet’a, którego wiele cech zachowała aż do teraz. W 1743 roku pojawiła się w języku francuskim nazwa “la caniche”, określająca sukę rasy barbet. W późniejszym czasie określenia „barbet” i „caniche” /pudel/ stopniowo nabrały odrębnego znaczenia. Hodowcy włożyli wiele ciężkiej pracy w uzyskanie psów w oryginalnym typie i o jednolitym umaszczeniu. Pudel stał się bardzo popularnym psem do towarzystwa z powodu przyjaznego, wesołego i lojalnego charakteru, ale także z powodu czterech odmian wielkości i różnych umaszczeń, które każdy może wybrać zgodnie ze swymi upodobaniami.

WRAŻENIE OGÓLNE: Średniej budowy pies, z charakterystyczną, kędzierzawą szatą – lokowatą lub sznurową. Ma wygląd psa inteligentnego, zawsze czujnego i aktywnego, harmonijnie zbudowanego, sprawiającego wrażenie eleganckiego i dumnego.

ISTOTNE PROPORCJE:

Długość kufy stanowi ok. 9/10 długości czaszki.

Długość tułowia (mierzona między łopatką, a guzem kulszowym) przekracza nieco wysokość w kłębie.

Wysokość w kłębie jest prawie równa wysokości zadu.

Odległość od podłoża do łokcia stanowi 5/9 wysokości w kłębie.

USPOSOBIENIE/TEMPERAMENT: Pies ten znany jest ze swej lojalności oraz łatwości uczenia się i bycia układanym, co czyni go szczególnie miłym psem do towarzystwa.

GŁOWA: Wyrazista, o prostych konturach, proporcjonalna w stosunku do tułowia. Głowa musi być dobrze wymodelowana i nie może być ciężka, masywna, ani zbyt delikatna.

OKOLICA MÓZGOCZASZKI:

Czaszka: Szerokość wynosi mniej, niż połowa długości głowy. Czaszka, widziana z góry, jest owalna w osi długiej i nieco wypukła z profilu. Osie podłużne nieco rozbieżne. Łuki brwiowe umiarkowanie zaznaczone, pokryte długą sierścią. Bruzda czołowa szeroka między oczami, zwęża się w kierunku

silnie zaznaczonego guza potylicznego (u pudli miniaturowych może być on nieco mniej wyraźny).
Stop: Tylko lekko zaznaczony, **ale nie może być nieobecny**.

OKOLICA TWARZOCZASZKI:

Nos: Dobrze rozwinięty, o pionowym profilu; nozdrza szerokie. Czarny u pudli czarnych, białych i srebrnych; brązowy u pudli brązowych. **U osobników płowych (morelowych/czerwonych), nos powinien być czarny lub brązowy, zgodnie z intensywnością umaszczenia płowego. Nos osobników jasnopłowych powinien być tak ciemny, jak to możliwe.**

Kufa: Grzbiet nosa idealnie prosty. Długość stanowi ok. 9/10 długości czaszki. Ramiona żuchwy biegną niemal równolegle. Kufa mocna. Dolny zarys kufy wyznacza żuchwa, nie linia dolnej wargi.

Wargi: Umiarkowanie rozwinięte, dość ściśle przylegające, średniej grubości; górna warga spoczywa na dolnej, nie zwisając poniżej. Czarne u pudli czarnych, białych i srebrnych; brązowe u pudli brązowych. U pudli pomarańczowopłowych (morelowych) i czerwonopłowych, od ciemnobrązowych do czarnych. Kąćki warg nie mogą być przesadnie zaznaczone.

Szczeka i żuchwa oraz zęby: **Pełny** zgryz nożycowy. Zęby mocne.

Policzki: Nie wystające, wymodelowane na kościach. Łuki podoczodołowe wymodelowane i umiarkowanie wydatne. Łuki jarzmowe bardzo mało wydatne.

Oczy: Wyrażające żywe zainteresowanie; osadzone na wysokości stopu i lekko skośne. Migdałowego kształtu. Czarne lub ciemnobrązowe. U brązowych pudli mogą być barwy ciemnego bursztynu.

Powieki: Obwódki powiek czarne u czarnych, białych i srebrnych pudli; brązowe u brązowych. **U osobników jasnopłowych obwódki powiek powinny być tak ciemne, jak to możliwe.**

Uszy: Dość długie, opadające wzdłuż policzków; osadzone w przedłużeniu linii, rozpoczynającej się od wierzchołka nosa i przechodzącej poniżej zewnętrznej kątka oka; płaskie, rozszerzające się poniżej nasady i zaokrąglone na końcach; pokryte długą, falistą sierścią. **Wyciągnięty ku przodowi płat uszny powinien sięgać – lub idealnie przekraczać – kąć ust.**

SZYJA: Mocna, lekko łukowata poniżej karku; średniej długości; harmonijna. Głowa noszona wysoko i dumnie. Bez łałoku; o owalnym przekroju. Długość szyi nieco mniejsza, niż długość głowy.

TULÓW: Proporcjonalny. Długość przekracza nieznacznie wysokość w kłębie.

Linia grzbietu: harmonijna i zwarta.

Kłęb: umiarkowanie rozwinięty. Wysokość w kłębie jest równa wysokości mierzonej od górnej linii zadu do podłoża.

Grzbiet: krótki.

Lędźwie: mocne i umięśnione.

Zad: zaokrąglony, ale nie opadający.

Klatka piersiowa: sięga dołem do łokcia; szerokość odpowiada 2/3 jej głębokości. Przedpiersie musi nieco wystawać i być położone dość wysoko. U dużych pudli obwód klatki piersiowej, mierzony za łopatkami, musi przekraczać o 10 cm wysokość w kłębie. Klatka piersiowa owalna w przekroju, szeroka w części grzbietowej.

Brzuch i słabizny: podkasanie zaznaczone, ale nie przesadnie.

OGON: Osadzony dość wysoko, na poziomie lędźwi (**idealnie noszony w pozycji: "dziesięć po dziewiątej" względem linii grzbietu**).

KOŃCZYNY

KOŃCZYNY PRZEDNIE:

Wygląd ogólny: idealnie proste i równoległe; dobrze umięśnione, o mocnym kośćcu. Wysokość, mierzona od łokcia do podłoża, przekracza nieco połowę wysokości w kłębie.

Łopatki: ustawione skośnie, dobrze umięśnione. Łopaska tworzy z kością ramieniową kąt 110°.

Ramię: długość kości ramieniowej odpowiada długości łopatki.

Staw nadgarstkowy: tworzy przedłużenie przedniej linii przedramienia.

Śródreżce: mocne; widziane z boku – niemal proste.

Przednie łapy: raczej małe, zwarte, w kształcie krótkiego owalu. Palce dobrze wysklepione i zwarte.

Opuszki twarde i grube. Pazury – czarne u czarnych i srebrnych pudli; brązowe u pudli brązowych.

U pudli białych pazury w całej gamie kolorów – od rogowego po czarny. U pudli płowych – brązowe lub czarne, **zgodnie z kolorem szaty, tak ciemne, jak to możliwe.**

KOŃCZYNY TYLNE:

Wygląd ogólny: widziane z tyłu – równoległe; mięśnie dobrze rozwinięte i wyraźnie widoczne.

Udo: dobrze umięśnione i silne.

Kątowanie stawów: biodrowo-udowego, piszczelowo-udowego i piszczelowo-skokowego powinno być dobrze zaznaczone.

Śródstopie: raczej krótkie i proste. Pudel powinien rodzić się bez palców szczytkowych na kończynach tylnych.

Tylne łapy: takie, jak przednie.

CHÓD/RUCH: Pudel porusza się lekko i sprężysto.

SKÓRA: Elastyczna, nie luźna, pigmentowana. Pudle czarne, brązowe, srebrne i płowe muszą być pigmentowane zgodnie z kolorem szaty. U białych pudli pożądana jest srebrna barwa skóry.

SZATA

Włos:

Lokowaty: obfity, o delikatnej, wełnistej strukturze, bardzo kędzierzawy, elastyczny i odporny na ucisk dłoni. Powinien być gruby, gęsty, równej długości; powinien także tworzyć regularne loki.

Sznurowy: obfity, o delikatnej, wełnistej strukturze; gęsty, tworzący charakterystyczne sznury, które powinny osiągać długość przynajmniej 20 cm.

Maść: jednolicie czarna, biała, brązowa, srebrna, płowa.

Brązowa: powinna być głęboka, raczej ciemna, jednolita i ciepła. Odcień beżowy oraz jego jaśniejsze pochodne nie są dozwolone.

Srebrna: musi być jednolita, głęboka; nie może przechodzić w czerń ani w biel.

Płowa: musi być jednolita. **Może występować w odcieniach od jasnopłowego do czerwopłowego lub wręcz pomarańczopłowego (morelowego).**

Obwódki powiek, nos, wargi, dziąsła, podniebienie, naturalne otwory, moszna i opuszki – dobrze pigmentowane. U osobników jasnopłowych cała pigmentacja powinna być tak ciemna, jak to możliwe.

WYMIARY: dymorfizm płciowy musi być wyraźnie widoczny u wszystkich odmian.

Pudle duże: powyżej 45 cm do 60 cm, z tolerancją 2 cm powyżej. Duży pudel musi być powiększoną i rozwiniętą kopią pudla średniego, zachowującą jego cechy.

Pudle średnie: powyżej 35 cm do 45 cm.

Pudle miniaturowe: powyżej 28 cm do 35 cm. Pudle miniaturowy musi przypominać pomniejszonego pudla średniego, zachowując – na tyle, na ile jest to możliwe – takie same proporcje. Nie może wykazywać żadnych cech skarłowacenia.

Pudle toy: powyżej 24 cm (z tolerancją -1 cm) do 28 cm (pożądany ideał: 25 cm). Toy pudle przypomina pudla miniaturowego i zachowuje te same ogólne proporcje, spełniając wszystkie wymogi wzorca. Wszelkie oznaki skarłowacenia są niedopuszczalne; jedynie guz potyliczny może być słabiej zaznaczony.

WADY:

Wszelkie odstępstwa od wyżej wymienionych cech należy uznać za wady, których ocena powinna być proporcjonalna względem ich stopnia nasilenia

POWAŻNE WADY:

- Oczy: zbyt duże, zbyt okrągłe lub zapadnięte, niewystarczająco ciemne.
- Uszy: zbyt krótkie (**nie sięgające do kącika warg**)
- Kufa: nadmiernie wydłużona lub spiczasta
- Wypukły grzbiet nosa.
- **Karpiowaty lub łękowaty grzbiet.**
- **Ogon osadzony zbyt nisko.**
- Opadający zad.
- Zbyt strome lub **nadmierne** kątownie kończyn tylnych.
- Chód posuwisty lub z długim wykrekiem.
- Rzadka, miękka lub szorstka szata
- Maść nieokreślonego koloru lub niejednolita.
- **Częściowo niedopigmentowany nos.**
- Brak dwóch PM2

WADY ELIMINUJĄCE:

- Agresja lub nadmierna nieśmiałość.
- Każdy pies, przejawiający fizyczne lub psychiczne nieprawidłowości powinien zostać zdyskwalifikowany.
- Brak typu, zwłaszcza głowy, **wskazujący wyraźnie na krzyżówkę z inną rasą.**
- Wzrost powyżej 62 cm u pudli dużych i poniżej 23 cm u toy pudli.
- Brak ogona lub ogon naturalnie krótki.
- Palce szczątkowe lub ślad po palcach szczątkowych na tylnych kończynach.
- Wszelkie oznaki skarłowacenia: okrągła czaszka, brak guza potylicznego, zbyt wyrazisty stop, wylupiaсте oczy, zbyt krótka i zadarta kufa.
- Bruzda pośrodkowa prawie niewidoczna.
- Bardzo lekki kościec u pudli toy.
- Ogon **całkowicie** zakręcony.
- Szata niejednolitego koloru
- **Jakiegokolwiek białe znaczenia na ciele i/lub łapach u wszystkich osobników innych, niż białe.**
- Całkowita depigmentacja nosa.
- Przdodzgrzyz lub tyłozgrzyz

Jakiegokolwiek ustawienie zęba, które może powodować zranienie psa (np. wadliwie ustawiony kiel, dotykający podniebienia)

- Brak 1 siekacza, 1 kła lub 1 zęba łamacza
- Brak jednego PM3 lub PM4
- Brak trzech lub więcej PM (z wyjątkiem PM1)

Uwaga:

- Samce powinny mieć dwa normalnie wykształcone jądra, całkowicie opuszczone do moszny.
- Do hodowli mogą być użyte jedynie sprawne fizycznie i zdrowe psy, z budową typową dla rasy.

Dodatek do wzorca

Sędziowanie pudła na wystawie nie jest sędziowaniem na konkursie fryzjerskim (groomingu). Nie powinno więc zachęcać do przesadnego fryzowania (groomingu) ocenianego psa.

UZNANE FRYZURY WYSTAWOWE

Fryzura „Na lwa” („lwia fryzura”): pudle, zarówno o lokowatej jak i sznurowatej szacie, powinny mieć ostrzyżone kończyny tylne, aż do żeber. Strzyże się również: kufę – od dolnej powieki w górę i w dół, policzki, przednie i tylne kończyny oprócz mankietów lub bransolet i dozwolonych, dodatkowych partiach sierści na kończynach tylnych; ogon, z pozostawieniem okrągłego lub podłużnego pompona. Wąsy wymagane są u wszystkich osobników. Dopuszczalne jest pozostawienie włosa, zwanego „portkami”, na przednich kończynach.

Fryzura „nowoczesna”: Pozostawienie włosa na czterech kończynach jest dopuszczalne jedynie pod warunkiem, że przestrzega się następujących zasad:

1. Należy wystrzyż:

a) dół kończyn przednich – od pazurów do wysokości palca szczątkowego /pierwszego palca/; dół kończyn tylnych – do takiej samej wysokości. Strzyżenie maszynką, ograniczone do samych palców, jest dopuszczalne

b) głowę i ogon, według zasad opisanych powyżej.

Można wyjątkowo dopuścić przy tej fryzurze:

- pozostawienie pod zuchwą krótkiego włosa, nie dłuższego, niż 1 cm, którego krańce powinny zostać ścięte równolegle do zuchwy. Tzw. „kozia broda” nie jest dopuszczalna.
- skrócenie pompona na ogonie.

2. Należy skrócić włos na tułowi, dla uzyskania efektu „lśniącego jedwabiu”, mniej więcej do długości 1 cm. Długość szaty wzrasta stopniowo wokół żeber i w górnych partiach kończyn.

3. Należy uporządkować:

a) włos na głowie – tak, by tworzył kask (czuprynę) umiarkowanej wysokości, jak również poniżej wzdłuż szyi do kłębu, oraz na froncie – równomiernie, bez przerw, aż do wystrzyżonej części łap, wzdłuż lekko ukośnej linii od szczytu mostka w dół. Szata na górnej części uszu i do 1/3 ich długości, może być ostrzyżona nożyczkami lub ogolona maszynką w kierunku „z włosem”. Na dolnej części ucha należy pozostawić włos, którego długość rośnie stopniowo od góry do dołu, kończąc się frędzlami, które można wyrównać.

b) włos na nogach – „portki” lub „pantalony”, odcinają się wyraźnie od gładko wystrzyżonych łap. Długość włosa stopniowo wzrasta ku górze –osiągając na łopatkach i udach długość 4-7 cm /mierzoną przy wyprostowanym włosie/ – proporcjonalnie do wielkości psa, jednak należy unikać wrażenia bufiastości. „Pantalony” na kończynach tylnych nie mogą przeszkadzać dostrzec typowego dla pudła kątownia.

Wszelkie inne, fantazyjne strzyżenia, nie odpowiadające powyższym normom wzorcowym, stanowią wady eliminujące. Niezależnie od tego, którą z wzorcowych fryzur zastosowano, nie może ona wpływać na ocenę na wystawie – oznacza to, że wszystkie psy tej samej klasy, w którejkolwiek z fryzur wzorcowych oceniane są jednakowo.

Fryzura „angielska”: Prócz „lwich” motywów na kończynach tylnych, pozostawia się dodatkowo mankiety i bransolety. Na głowie pozostawiony jest kask /grzywka/. W przypadku tego typu strzyżenia, wąsy są elementem dowolnym. Dopuszcza się brak wyraźnej granicy strzyżenia szaty na tylnych kończynach. Kask /grzywka/ jest elementem dowolnym (zabrania się używania lakieru do włosów i jakichkolwiek innych substancji w celu utrzymania stabilnej fryzury).

Fryzura „szczenięca”: przejmuje strzyżenie niektórych partii, charakterystyczne dla fryzury „nowoczesnej”. Na głowie formowana jest czupryna (kask) o umiarkowanej wysokości. Szata na kończynach przednich, widziana od przedpiersia do czupryny (kasku), powinna tworzyć kulę, porównywalną do jaja. Tak zwane „portki”, pozostawione na kończynach, podkreślają typowe kątownie pudła. Ogon, z wyjątkiem pompona, powinien być owalny lub wydłużony w kształcie. Włos na ogonie przycięty tak, by nadać większą długość niż szerokość oraz zaokrąglony kształt.

Fryzura: „skandynawska” lub „na teriera”: podobna do fryzury „nowoczesnej”, z tą różnicą, że uszy i ogon mogą być golone.

Ostatnie poprawki wyróżniono tłustym drukiem